

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถ
ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะ

ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

Development of the Instructional Activities for Enhancing
the Ability in English Reading Comprehension by Using
the Laughter Activities and KWL-Plus Learning Method
for Prathom Suksa 5 Students

ผู้วิจัย นางสาวสาวิตรี เถาว์โท

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร บุญไช้

(2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูมิพงศ์ จอมหงษ์พิพัฒน์

Researcher : Miss Savitree Thaotho; Thesis Advisors : (1) Asst. Prof. Dr. Prayoon Boonchai

(2) Asst. Prof. Dr. Bhombhong Jomhongbhibhat

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus 3) เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านโนนขวาวนาบุญ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 32 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและแบบวัดเจตคติต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest-Posttest Design) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent Samples)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 80.97/78.52 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus หลังการเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก

ABSTRACT

The Purposes of this research were: 1) to develop the instructional activities for enhancing the ability in English reading comprehension by using the laughter activities and KWL-Plus learning method for Prathom Suksa 5 students; 2) to compare English reading comprehension achievement for Prathom Suksa 5 students before and after learning through the laughter activities and KWL-Plus learning method; 3) to study students' attitudes toward the instructional activities for enhancing the ability in English reading comprehension by using the laughter activities and KWL-Plus learning method for Prathom Suksa 5 students. The subjects were 32 Prathom Suksa 5 students of Banknownkhaowngyong School in the first semester of academic year 2011. They were chosen by Cluster Random Sampling. The instruments were an English reading comprehension test and the attitude questionnaire towards the instructional activities for enhancing the ability in English reading comprehension by using the laughter activities and KWL-Plus learning method.

The design of this study was One Group Pretest-Posttest Design. The data were statistically analyzed by mean scores ($\bar{x}$), percentage, standard deviation (S.D.) and the t-test for dependent samples.

The result of this study were as follows:

1. The effectiveness of the instructional activities for enhancing the ability in English reading comprehension by using the laughter activities and KWL-Plus learning method for Prathom Suksa 5 students was higher than the set criterion of 75/75 at 80.97/78.50.
2. The ability in English reading comprehension by using the laughter Activities and KWL-Plus learning method achievement posttest of the students was significantly higher than pretest at the .01 level.
3. The student's attitude toward the instructional activities for enhancing the ability in English reading comprehension by using the laughter activities and KWL-Plus learning method for Prathom Suksa 5 students was averaged at 4.51. It was at very good level.

ภูมิหลัง

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 (2552-2561) โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคนไทยให้ได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพที่มุ่งเน้น 3 เรื่องหลัก คือ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานโอกาสทางการศึกษาและการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการศึกษาแบบใหม่ 4 ประการ คือ 1) ผู้เรียนยุคใหม่ 2) ครูยุคใหม่ 3) สถานศึกษายุคใหม่ และ 4) ระบบบริหารจัดการใหม่ และได้กำหนดเป้าหมายของคุณภาพผู้เรียนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 อยู่ที่ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข รวมถึงการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอน การสนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง เน้นความเป็นท้องถิ่นและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพในระดับสากล ซึ่งครูจะต้องพัฒนานตนเองให้มีความสามารถในการจัดทำหลักสูตรและจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ได้เรียนรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นรอบด้าน ทั้งเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง รวมถึงสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์โลก มีทักษะชีวิตสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมไทยและสังคมโลกได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552, หน้า 12)

ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพในระดับสากลนั้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาพื้นฐานที่คนไทยทุกคนจะต้องเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพราะเป็นภาษาสากลที่ทั่วโลกใช้กันมากที่สุด จึงมีความจำเป็นจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ตามมาตรฐานและตัวชี้วัดที่กำหนดในหลักสูตร เพื่อการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับประเทศต่างๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมหากคนไทยมีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพย่อมส่งผลให้เกิดการพัฒนาตนเองในระดับสากลสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างมี

ความสุข (วัฒนาพร ระบุบุทกซ์, 2552, หน้า 6) การจัดการเรียนรู้ตามธรรมชาติของวิชาภาษาอังกฤษเป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะและเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อแสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังประชาคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งมี 4 สาระ คือ สาระภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระภาษาและวัฒนธรรม สาระภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่น และสาระภาษาและความสัมพันธ์กับสังคมโลก ครูจะต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดสถานการณ์และบรรยากาศในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยผ่านกิจกรรมเพื่อการเสริมสร้างทักษะทางภาษาอย่างหลากหลายให้มากที่สุดโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, หน้า 1) การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผู้เรียนต้องอาศัยความสามารถทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง พูด อ่านและเขียน ซึ่งในสภาพความเป็นจริงผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ทักษะการอ่านเป็นทักษะสำคัญที่สุด (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2531, หน้า 82) เพราะการอ่านเป็นทักษะที่สามารถศึกษาหาความรู้จากตำรา จากอินเทอร์เน็ตและค้นคว้าจากแหล่งอื่นๆ ได้ ซึ่งเป็นหนทางไปสู่ความรู้ที่กว้างขึ้น นอกจากนี้การอ่านช่วยพัฒนาความคิดและเพิ่มพูนความรู้ หรือความแตกฉานทางสติปัญญาอย่างมาก การอ่านจึงมีคุณค่ายิ่งเมื่อนักเรียนคนใดได้พัฒนาการอ่านจนใช้การได้แล้วทักษะนี้จะอยู่ติดตัวนักเรียนผู้นั้นตลอดไป และทำให้มีความสามารถที่จะเพิ่มพูนความรู้ได้ด้วยตนเอง ดังนั้นทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งสำคัญ และเป็นเป้าหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (River, 1996, p.214)

ปัจจุบันพบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่บรรลุผลตามมาตรฐานและตัวชี้วัดที่กำหนดในหลักสูตร จากผลการทดสอบประเมินผลคุณภาพการศึกษา ระดับชาติ (National Test) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับต่ำกว่าร้อยละ 50 คือ มีค่าเฉลี่ยในระดับประเทศร้อยละ 37.60 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552, หน้า 16) และผลการทดสอบ (LAS) ในระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2552 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 ระดับคุณภาพ -1 หมายความว่า ต้องปรับปรุงจากรายงานการประเมินดังกล่าว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ได้ทำการศึกษาวិเคราะห์ผล พบว่า ปัญหาที่ทำให้ผลของคะแนนทดสอบต่ำกว่าเกณฑ์นั้นเกิดจากนักเรียนขาดทักษะการอ่าน อ่านแบบทดสอบไม่เข้าใจ ครูผู้สอนไม่เข้าใจหลักสูตรสอนตามหนังสือแบบเรียนซึ่งไม่ตรงกับคุณภาพผู้เรียนที่กำหนดไว้ ครูไม่ใช้สื่อประกอบการสอน ครูผู้สอนเน้นการเขียนและท่องจำคำศัพท์ นักเรียนอ่านไม่ออกและไม่เข้าใจความหมายของคำ ไม่มีทักษะการอ่าน ส่งผลให้คะแนนทดสอบต่ำไปด้วย จากการวิเคราะห์ปัญหาในชั้นเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบทักษะการอ่านอยู่ในระดับต่ำ เช่น ไม่เข้าใจในเรื่องที่อ่าน จำคำศัพท์ไม่ได้ ตอบคำถามหลังการอ่านไม่ได้ บทอ่านไม่น่าสนใจ ไม่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษและส่งผลกระทบถึงการเรียนรู้ทักษะอื่นอีกด้วย (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1, 2552, หน้า 15)

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนจำเป็นต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเชื่อมโยงความรู้สู่ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ทั้งฟัง พูด อ่าน เขียน ดังนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงต้องศึกษาและพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะสำคัญซึ่งก็คือ ทักษะการอ่านโดยจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านที่น่าสนใจ บทเรียนที่นำมาใช้ในการอ่านที่เพลิดเพลิน สนุกสนานและมีความหมายกับผู้เรียนควบคู่กับการคิดค้นวิธีการสอนใหม่ๆ

เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านที่สนุกกับการเรียน ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียนรู้อังกฤษ โดยครูเป็นผู้เน้นย้ำและชี้ให้เห็นถึงหน้าที่สำคัญของผู้เรียนด้วยการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนได้ทำหน้าที่อย่างมีความสุขหรือการเรียนรู้อย่างมีความสุข ผู้เรียนก็จะมีลักษณะที่พึงประสงค์คือ ผู้เรียนเป็นสุข (กิตติยวดี บุญเชื้อ, 2549, หน้า 38) ซึ่งสอดคล้องกับ ชินวรรณ บุญเกียรติ (2552, หน้า 35) ที่ได้ให้แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนมุ่งสู่สากลไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ของครูสมัยใหม่โดยเฉพาะครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยความสุขโดย 1) ครูต้องสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้สนุกสนานหัวเราะไปกับการเรียนรู้ 2) การได้เลือกเรียนตามความสนใจ ความสามารถและความถนัด 3) การมีโอกาสแสดงออก และ 4) การประยุกต์และบูรณาการความรู้จากประสบการณ์ ซึ่งแนวทางทั้ง 4 ต้องอาศัย การจัดการเรียนรู้ของครูที่มีลักษณะเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสนใจ ทันสมัยตามสภาพจริง เน้นให้เกิดความเข้าใจทางภาษาด้วยกระบวนการคิดและการปฏิบัติจริง นำมาใช้ประโยชน์ได้และเป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันโดยมีผู้เรียน ผู้สอนร่วมจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และจากผลการศึกษาของ คันคินีย์ ฉัตรคุปต์ และคณะ (2544, หน้า 14-29) ในเรื่องการเรียนรู้ที่มีความสุข สารเคมีในสมองกับความสุขและการเรียนรู้ พบว่า สารเคมีที่ก่อให้เกิดความสุข คือ เซโรโทนิน (Serotonin) เดปามีน (Dopamine) และเอนดอร์ฟิน (Endorphin) ระดับของสารเคมีเหล่านี้สามารถจะเปลี่ยนแปลงได้โดยอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม สารเคมีเหล่านี้มีบทบาทสำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับความสุข ความเครียดในชีวิต สติปัญญา ความจำและการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่ทำให้เด็กมีความสุขด้วยเสียงหัวเราะจะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ให้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ มิทเชลล์ ลินดา สนีด (Mitchell, Linda Sneed, 2005, p.139) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเรียนรู้ผ่านเสียงหัวเราะ: การศึกษาเกี่ยวกับ การใช้เสียงหัวเราะในชั้นเรียน ซึ่งพบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เสียงหัวเราะจะต้องคำนึงถึง สิ่งสำคัญสิ่งแรกคือ การแสดงออกซึ่งเสียงหัวเราะ การที่เด็กได้แสดงอาการหัวเราะถึงแม้ว่าจะมีอาการขมขื่นหรือไม่มีก็

ตาม ส่งผลต่อภาวะทางจิตใจ ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ การที่ได้เห็นได้หวัหระสิ่งที่ตามมา คือ ความสุข เขาจะไม่เกิดการเบื่อหน่าย ไม่รู้สึกว่าเป็นการจำเป็นต้องเรียน หรือถูกบังคับให้เรียน หน้าที่สำคัญของครู คือ การพยายามให้เด็กได้หวัหระแล้วเด็กจะเกิดความสนใจ เกิดความรู้สึกว่าสิ่งที่เรียนนั้นมีคุณค่า เรียนแล้วนำไปใช้ประโยชน์ได้ สิ่งที่สองคือ กระบวนการศึกษา โดยเฉพาะในการจัดกิจกรรมทุกขั้นตอน ถ้าเด็กได้แสดงอาการหวัหระจะแสดงให้เห็นถึงเด็กมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ ซึ่งควรมีการประเมินความสามารถในการเรียนรู้ของเด็ก ในส่วนที่เป็นเนื้อหาและกระบวนการที่ควรเป็นตามศักยภาพของเด็ก ผลที่เกิดจากการที่ได้หวัหระทั้งก่อนการเรียนรู้ ระหว่างการเรียนรู้ และหลังการเรียนรู้คือสถานการณ์อารมณ์ขั้นที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถแสดงออกได้โดยไม่ต้องกลัวการเยาะเย้ยและการวิจารณ์ในการใช้ภาษาที่สอง ความวิตกกังวลและความเครียดจะลดลง ทำให้นักเรียนมีความกล้าที่จะสื่อสารด้วยภาษาที่สองมากขึ้น

ปัจจุบันแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการสอนอ่านภาษาอังกฤษได้เปลี่ยนไปจากการอ่าน เพื่อจำเป็นมาเป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถของทักษะอื่นๆ เข้ามาประกอบเชื่อมโยง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน และเรียนรู้จากสิ่งที่อ่านและนำไปใช้ เทคนิคการสอนอ่านโดยวิธี KWL-Plus เป็นเทคนิคที่นำมาประยุกต์ใช้ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน 3 ขั้น คือ ขั้นก่อนอ่าน ขั้นระหว่างอ่าน และขั้นหลังอ่าน โดยเทคนิคการสอนนี้ได้นำทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิมเข้ามาเชื่อมโยงในการสอนในขั้นก่อนการอ่านเป็นการกระตุ้นพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน ขั้นระหว่างอ่านเป็นบทอ่านที่ครูแบ่งเป็นสองส่วน ส่วนแรกครูอ่านเป็นแบบอย่างก่อนและส่วนที่สองเป็นส่วนที่นักเรียนอ่าน และขั้นหลังอ่านเป็นการสรุปความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน (ทัศนฤกษ์, 2547, p.29-31) KWL-Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านโดยใช้ความรู้จากประสบการณ์เดิมของนักเรียน จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่าน ทำให้การอ่านมีความหมายต่อผู้อ่านมากขึ้น ช่วยพัฒนาการอ่านของนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย

มูลคำ, 2545, หน้า 8) เทคนิค KWL-Plus สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะในการอ่านได้ทุกระดับ การนำเทคนิค KWL-Plus มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการคิดทำได้ง่าย เนื่องจากมีกรอบและแนวทางฝึกให้คิดเป็นลำดับขั้นตอน คือ K : (What we know) นักเรียนเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน W : (What we want to know) นักเรียนต้องการเรียนรู้อะไรกับเรื่องที่จะอ่าน L : (What we have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน สิ่งที่รู้หลังจากการอ่าน และ Plus คือ การเขียนแผนภูมิและการสรุปความ เทคนิค KWL-Plus มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น เป็นการอ่านที่ฝึกการถามตนเอง และการใช้ความคิดและคิดในเรื่องที่อ่าน พัฒนาสมรรถภาพในการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ ในการอ่าน สรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน จัดการกับสาระความรู้ขึ้นมาใหม่ตามความเข้าใจของตนเอง โดยการใช้แผนภาพความคิดและเขียนสรุปเรื่องที่อ่านจากแผนภาพความคิดหลังจากที่ผ่าน กระบวนการเรียนรู้ KWL-Plus แล้ว

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหวัหระร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหวัหระร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ก่อนเรียนและหลังเรียน

3. เพื่อศึกษาเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ เพื่อการนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย เช่น แนวคิดการจัดการเรียนรู้ด้วยเสียงหัวเราะ แนวคิดการสอนอ่านแบบ KWL-Plus แนวคิดหลักการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) กรอบแนวคิดในการวิจัยกำหนดได้ดังภาพประกอบ

ตัวแปรอิสระ

แนวคิดการจัดการเรียนรู้ด้วยเสียงหัวเราะ

- การที่ได้ได้แสดงอาการหัวเราะถึงแม้ว่าจะมีอารมณ์ซึมหรือไม่ก็ตาม ส่งผลต่อภาวะทางจิตใจ ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์
- การหัวเราะเป็นการกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจ เกิดความรู้สึกละวางที่เรียนนั้น มีคุณค่าและนำไปใช้ประโยชน์ได้
- การจัดการเรียนรู้ที่เด็กได้ออกเสียงหัวเราะจะทำให้เด็กมีความสุขและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ให้สูงขึ้น

แนวคิดการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจแบบ KWL-Plus

- การจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในกระบวนการอ่านโดยใช้ความรู้จากประสบการณ์เดิมของนักเรียน จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่าน ทำให้การอ่านมีความหมายต่อผู้อ่านมากขึ้น ช่วยพัฒนาการอ่านของนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

K = What we know   ความรู้ที่มีอยู่แล้ว
W = What we want to know   สิ่งที่ต้องการรู้จากการอ่าน
L = What we have learned   สิ่งทีรูหลังจากการอ่าน

Plus คือ การเขียนแผนภูมิและการสรุปความ โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. ขั้นก่อนการอ่าน
2. ขั้นระหว่างการอ่าน
3. ขั้นหลังการอ่าน

การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

- 1. ขั้นเตรียมความพร้อม**
  - 1.1 กล่าวทักทายนักเรียน ร่วมกันสนทนาแลกเปลี่ยนในเรื่องราวต่างๆ โดยครูแทรกให้มีเนื้อหาเกี่ยวกับความสุข รอยยิ้ม หรือการหัวเราะ
  - 1.2 อธิบายความหมาย จุดประสงค์ ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการของกิจกรรมการเรียนการสอน
  - 1.3 แจกเอกสารที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้
- 2. ขั้นก่อนการอ่าน**
  - 2.1 กิจกรรมเสียงหัวเราะด้วยการร้องเพลง
  - 2.2 ทบทวนความรู้เดิม
  - 2.3 จัดประเภทของข้อมูลและรวบรวมไว้เป็นหมวดหมู่ เขียนลงในช่อง K
  - 2.4 กิจกรรมเสียงหัวเราะด้วยการอ่านเครื่องหัวเราะตามแนวคิดการหัวเราะบำบัด
  - 2.5 ตั้งคำถามที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่องเขียนลงในช่อง W
- 3. ขั้นระหว่างการอ่าน**
  - 3.1 กิจกรรมเสียงหัวเราะด้วยท่าส่ายมหัวเราะตามแนวคิดการหัวเราะบำบัด
  - 3.2 นักเรียนอ่านบทอ่านในใจไม่ออกเสียงโดยค้นหาคำตอบจากเรื่องทีอ่านตามคำถามที่ร่วมกันตั้งไว้ หรืออาจพบข้อคำถามหรือข้อมูลใหม่ๆ ให้ตั้งคำถามเพิ่มแล้วค้นหาคำตอบต่อไป
  - 3.3 ขณะทีนักเรียนอ่านให้นักเรียนจดบันทึกลงในช่อง L โดยเลือกประเด็นสำคัญของแต่ละย่อหน้า
- 4. ขั้นหลังการอ่าน**
  - 4.1 นักเรียนร่วมกันอภิปรายโดยนำคำถามที่ตั้งไว้ในขั้นที่ 1, 2 มาหาคำตอบ
  - 4.2 ร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องลงในแผนผังความคิด
  - 4.3 ตรวจคำตอบจากบัตรเฉลยแล้วบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน
  - 4.4 ใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะด้วยการร้องเพลงเพื่อให้นักเรียนผ่อนคลาย
  - 4.5 ให้นักเรียนเขียนบันทึกการเรียนรู้ลงในแบบบันทึกการเรียนรู้หลังการเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

ตัวแปรตาม

1. ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
3. เจตคติต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายน้ำคำแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จำนวน 16 โรงเรียน จำนวน 517 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโนนขวาวนาสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม และทุกโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายน้ำคำแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 มีการจัดชั้นเรียนแบบคละผลการเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และแบบวัดเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

2.2 บันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้บันทึกในสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้และแบบบันทึกหลังสอนที่ได้จากการสังเกต สนทนา ซักถามนักเรียนอย่างไม่เป็นทางการแล้วบันทึกหลังสอนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอน ดังนี้

1. การดำเนินการก่อนเริ่มการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

เพื่อความเข้าใจก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 40 ข้อ

2. ดำเนินการสอนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นโดยใช้ระยะเวลาในการทดลองทั้งหมด 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง โดยได้ทำการบันทึกคะแนนระหว่างเรียนจากการทดสอบย่อยและการทำกิจกรรมในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งการทดสอบก่อนและหลังการเรียน

3. ดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจซึ่งเป็นแบบทดสอบเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน

4. หลังจากเสร็จสิ้นการสอบหลังเรียนแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบวัดเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยเทียบกับเกณฑ์ 75/75 โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent Samples

3. วิเคราะห์เจตคติของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะ

ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับเจตคติของนักเรียนโดยเกณฑ์การแปลผลพิจารณาจากระดับค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ตามหลักเกณฑ์จุดกลาง (Midpoint) ของช่วงระดับคะแนน (Class Interval) (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, หน้า 163

4. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสังเกตการซักถามนักเรียนอย่างไม่เป็นทางการแล้วทำการบันทึกหลังสอนและบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ ($\bar{x}$)

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1.3 ร้อยละ (Percentage)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ มีดังนี้

2.1 สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนการสอน

2.2 สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน สถิติที่ใช้เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ค่า t-test แบบ Dependent Samples

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยไว้ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 80.97/78.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เจตคติต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนอยู่ในระดับดีมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1.1 ครูผู้สอนควรมีการทำความเข้าใจในหลักการวิธีการของกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้ง เพื่อที่จะสามารถจัดกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 จากผลคะแนนแบบทดสอบย่อยโดยรวมของนักเรียนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Myself และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง My Favorite Day ตามลำดับนั้น สังเกตได้ว่ามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วงคะแนนต่ำ อาจเป็นเพราะมีคำศัพท์ในระดับที่ยากมากเกินไปสำหรับนักเรียน ดังนั้นครูผู้สอนควรมีการสอนคำศัพท์ยากและคำศัพท์ใหม่ที่นักเรียนอาจจะไม่รู้ เพื่อให้นักเรียนได้ทราบความหมายที่ชัดเจนก่อน

1.3 ครูผู้สอนควรพิจารณาเนื้อเรื่อง และคำศัพท์ที่จะนำมาสอนให้เหมาะกับระดับความสามารถของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

2.1 ผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ควรให้ความสำคัญ ส่งเสริม และเผยแพร่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เพื่อทำให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนให้มากที่สุด

2.2 ควรมีการจัดระบบนิเทศภายในโรงเรียน เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เข้าใจและมีแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในวิชาที่รับผิดชอบ

2.3 ควรมีการส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการสอนของกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

2.4 ควรมีการส่งเสริมให้ครูมีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการสอนแบบบูรณาการ ระหว่างรูปแบบการสอนหลายๆ รูปแบบ อันจะนำไปสู่การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการศึกษาการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สำหรับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยในระดับต่างๆ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เห็นถึงความสำคัญของการอ่าน และมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน

3.2 ควรทำการวิจัยโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus กับนักเรียนในช่วงชั้นอื่นๆ เนื้อหาอื่น หรือรายวิชาอื่นๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทั้ง 8 กลุ่มสาระ เพื่อให้ได้ทราบว่ากิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับช่วงชั้นเนื้อหา และรายวิชาในกลุ่มสาระใดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.3 ควรมีการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง และนำกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเสียงหัวเราะร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ไปบูรณาการกับเทคนิคการสอนรูปแบบอื่นๆ เพื่อเป็นการสร้างรูปแบบวิธีการสอนแบบใหม่

เอกสารอ้างอิง

- กิตยวดี บุญซื่อ และคณะ. (2549). *การเรียนรู้อย่างมีความสุข การปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวคิด 5 ทฤษฎี*. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์ จำกัด.
- ชินวรณ์ บุญยเกียรติ. (2552). *รายงานสรุปผลการสัมมนา ทศวรรษที่สองของการปฏิรูปการศึกษา: ปัญหาและทางออก*. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 23.
- ทัตพร เกตุพนอม. (2547). *การอ่านปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus*. กรุงเทพฯ: คณะบริหารธุรกิจสาขาการจัดการ วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรี.
- วิวัฒน์พร ระวังทุกข์. (2552). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: บริษัทแอล ที เพรส จำกัด.
- ต้นสนีย์ ฉัตรคุปต์ และคณะ. (2544). *การเรียนรู้อย่างมีความสุข สารเคมีในสมองกับความสุขและการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2531). *การสอนทักษะภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). *19 วิธีจัดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา. (2552). *เอกสารการพัฒนาการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ การอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. อุบลราชธานี: กลุ่มนิเทศติดตาม และประเมินผล.
- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- Mitchell, Linda Sneed. (2005). *Learning through laughter : A study on the use of humor in interactive classrooms*. Ph.D., USA: Mississippi State University.
- Rivers. (1996). *Cumulative and residual effects of teachers on future student academic achievement*. Knoxville: University of Tennessee, Value-Added Research and Assessment Center.